

havn vilde blive omtrent 1,6 pCt., men med denne Procent faar Kjøbenhavn ikke en Gang Lov til at beskatte vedkommende næringsdrivende, som bo paa Frederiksberg og i Gentofte, Byen faar kun $\frac{2}{3}$ deraf eller 1 pCt. Naar man nu ser hen til, hvad der tidligere har været foreslaaet her i Rigsdagen med Hensyn til den mellemkommunale Beskatning, gaar det jo ud paa, at Opholdskommunen skulde aflevere 2 pCt. af Indtægten af de næringsdrivende til Næringskommunen. Det vil altsaa ses, at dette Forslag foruretter Kjøbenhavn i ganske betydelig Grad i Forhold til, hvad der tidligere har været foreslaaet. Hvis man altsaa vil beklage sig over noget her, beklage man sig ikke over dette Forslag, men over den mellemkommunale Beskatning overhovedet. Men jeg vil tillade mig at mene, at en Beklagelse af den mellemkommunale Beskatning overhovedet ikke er af den Beskaffenhed, at man behøver at tage meget Hensyn dertil. Jeg vil i alt Fald holde paa den, uanset en saadan Beklagelse. Ser man hen til, hvad andre Kommuner her i Landet er i Stand til at beskatte saadanne Indtægter med, vil det ses, at Skatteprocenten i Byerne i Almindelighed er 6 pCt. Den Skatteprocent, som haves af Næringsdrift, der drives af Personer, som bo andre Steder, bliver saa 8—9 pCt., og deraf kunne de beskattes med $\frac{2}{3}$ eller $5\frac{1}{2}$ a 6 pCt. Man ser altsaa, at alle andre Kommuner ere i høj Grad begunstigede paa Kjøbenhavns Bekostning, kan jeg gerne sige, idet Kjøbenhavn langt fra har Lov til at beskatte med den Procent, som andre Kommuner have Lov til. Deraf følger, som jeg har sagt, at det ikke er Frederiksberg og Gentofte, der blive forurettede ved disse Skattelove, men at det kun er Kjøbenhavn, der lider Uret, særlig fordi man ikke vil gaa med til at tillade Kjøbenhavns Kommune den stigende Skala, som andre Kommuner have Lov til at bruge, og ikke vil give Kjøbenhavns Kommune Lov til at forøge sine Indtægter paa samme Maade som de andre Kommuner. Men jeg vil fremhæve endnu et, og det er, at de Kommuner, hvorfra der her klages, ere Kommuner, som profitere i høj Grad af, at de ligge i Nærheden af Kjøbenhavn. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Piper) udtalte dette ret tydeligt, og i hans Udtalelser kom det egentlig frem, hvad det er, der ligger disse Kommuner paa Hjerte. Han var nemlig bange for, at man skulde faa en for lav Skatteprocent i Kjøbenhavn, ja, han udtalte, at det blev

vanskeligt for Kjøbenhavns Kommune at beskatte Personer, der en Del af Aaret bo i disse Kommuner. Det ærede Medlem frygtede altsaa for, hvad han ogsaa udtalte, at de Beboere af de Kommuner, der ellers høre til Københavns Befolkning, men som flytte derud en vis Del af Aaret, vilde undlade at flytte dertil, naar Københavns Skatteprocent blev lavere end deres. Der have vi altsaa, hvad der i Virkeligheden ligge disse Kommuner paa Hjerte, dette nemlig, at deres Indtægt bæres ikke af den Virksomhed, der finder Sted i selve Kommunen, men af den Virksomhed, der finder Sted i andre Kommuner, særlig i Kjøbenhavn. De profitere saaledes i højeste Grad af, at de netop ligge i saa stor Nærhed af Kjøbenhavn. Skulde disse Skattelove bevirke, at disse Kommuner i højere Grad kom til at klare sig ved Indtægterne af den Virksomhed, der finder Sted i selve Kommunen, i Lighed med hvad der sker i andre Kommuner, vilde jeg betragte det som et Gode ved de Lovforslag, her foreligge.

Jeg skal endelig gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til et Spørgsmaal, der vel ikke direkte berører disse Love, men som alligevel gentagne Gange have været Genstand for Omtale, det er Spørgsmaalet om Jernbanetaksterne. Man ønsker, at Jernbanetaksterne skulde forhøjes, særlig Persontaksterne paa de lange Rejser, men jeg kan ikke slutte mig hertil. Spørgsmaalet har været fremme i Kommissionen, hvor jeg ogsaa tog bestemt Afstand herfra. Det viser sig nemlig, at ved disse nesatte Takster tilfredsstilles en Rejsetrang hos den store Befolkning i Landet. Det viser sig, at de rejsendes Antal er bleven langt, langt større, efter at vi fik de billige Takster. Det forekommer mig, at det at foretage Skridt fra Rigsdagens Side, der tage Sigte paa at hindre denne Transgs Tilfredsstillelse, er i aller højeste Grad fejlagtigt. Jeg kan ikke betragte Jernbanerne som et Skatteobjekt, jeg kan kun betragte Jernbanerne som Indretninger, der skulle tjene til Fremme af Befolkningens, Handels, Landbrugets og Industriens Interesser. Dertil skulle Jernbanerne benyttes, Det er den Nytte, vi skulle vente os af dem, men vi skulle ikke bruge dem som et Skatteobjekt. Hvis de nemlig skulle tjene som et Skatteobjekt, og man vil lægge Hovedvægten paa at drage Indtægt af dem, frygter jeg meget for, at det kun kan ske paa Bekostning af de øvrige Formaal, man har med Jernbanerne. Man faar det ud deraf, som sker i andre Lande med Monopoldrift,